

Lausunto Eduskunnan talousvaliokunnalle

Eduskunnan talousvaliokunta on pyytänyt allekirjoittaneelta kirjallista asiantuntijalausuntoa koskien hallituksen esitystä HE 135/2021 vp laiksi arpajaislain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi

1. Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi arpajaislakia. Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi henkilötietojen käsittelystä poliisitoimesta annettua lakia, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annettua lakia, oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annettua lakia sekä sakon täytäntöönpanosta annettua lakia.

Esityksen tavoitteena on ehkäistä ja vähentää rahapelaamisesta aiheutuvia taloudellisia, sosiaalisia ja terveydellisiä haittoja lisäämällä arpajaislakiin tätä tavoitetta tukevia uusia säännöksiä. Esityksellä tavoitellaan myös rahapelitoiminnan valvonnan ja pelaajien oikeusturvan vahvistamista. Lisäksi esityksen tavoitteena on vahvistaa yksinoikeusjärjestelmän kykyä ohjata kysyntää arpajaislailla säänneltyyn rahapelitarjontaan rahapelihaittojen ehkäisyn ja vähentämisen edelleen tehostamiseksi. Esityksellä toteutetaan hallitusohjelman mukainen arpajaislain uudistus rahapelipolitiikan tavoitteiden varmistamiseksi.

Arpajaislakiin lisättäisiin säännökset Veikkaus Oy:n rahapeliä pelaamiseksi edellytettävästä pakollisesta tunnistautumisesta sekä Veikkaus Oy:n rahapeliä toimeenpanosta kertyvän peli- ja pelaajatiedon hyödyntämisestä. Lakiin lisättäisiin myös säännökset arpajaislain vastaisten rahapeliä markkinoinnin johdosta annettavan kieltopäätöksen antamisesta luonnolliselle henkilölle. Lisäksi säädettäisiin hallinnollisen seuraamusmaksun määräämisestä arpajaislain vastaisesta markkinoinnista. Arpajaislaissa säädettäisiin myös arpajaislain sääntelyn ulkopuolisen rahapelitarjonnan saavutettavuuden rajoittamiseksi maksuliikenne-estoista, jotka kohdistettaisiin rahapelejä arpajaislain vastaisesti markkinoiviin rahapeliyhtiöihin. Lisäksi Veikkaus Oy:n markkinointia ja rahapeliä toimeenpanon valvontaa koskevia säännöksiä täsmennettäisiin ja lakiin lisättäisiin säännökset raha-automaattien sijoittelusta ja omavalvonnasta. Lakiin lisättäisiin myös säännökset Veikkaus Oy:n mahdollisuudesta perustaa yritysten välistä liiketoimintaa harjoittava tytäryhtiö muuta kuin rahapelitoimintaa varten sekä perustettavan tytäryhtiön toimintaa koskevista edellytyksistä ja rajoituksista.

Muun kuin rahapelitoimintaa koskevan sääntelyn osalta arpajaislain bingo-pelin toimeenpanoa ja valvontaa koskevia säännöksiä muutettaisiin pidentämällä määräaikoja, jotka koskevat bingo-pelin voittojen enimmäisarvon seuranta-aikaa ja tilityksen antamista. Lisäksi ehdotetaan tehtäväksi arpajaislain muutosten johdosta välttämättömät muutokset henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettuun lakiin, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annettuun lakiin, oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annettuun lakiin sekä sakon täytäntöönpanosta annettuun lakiin.

Esitys liittyy esitykseen valtion vuoden 2022 talousarvioksi ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuonna 2022. Pakollisen tunnistautumisen osalta säännöksiä kuitenkin sovellettaisiin vaiheittain siten, että vuoden 2024 alusta kaikki rahapelaaminen tapahtuisi tunnistautuneena. Maksuliikenne-estoja koskevia säännöksiä sovellettaisiin 1.1.2023 alkaen.

Tässä asiantuntijalausunnossa hallituksen esitystä tarkastellaan EU-oikeuden yleisten vaatimusten näkökulmasta. Kysymys kuuluu, milloin pelimonopoli on EU-oikeudellisesti hyväksyttävä.

2. EU-oikeudellisia näkökohtia rahapeliin sääntelystä

2.1 Yleistä

EU:ssa rahapelialaa koskevaa lainsäädäntöä ei ole harmonisoitu, vaan kussakin jäsenvaltiossa on oma kansallinen lainsäädäntö. EU-tuomioistuin arvioi siten kansallisen järjestelmän EU-oikeuden mukaisuutta Euroopan unionin perussopimusten mukaisesti. EU-tuomioistuin on antanut viitisenkymmentä ennakkoratkaisua rahapelitoiminnasta ja ratkaisuja tulee koko ajan lisää. Oikeuskäytäntö on osin tulokkinanvaraista, mutta siitä voidaan tehdä seuraavat johtopäätökset.

EU-tuomioistuimen mukaan kansallinen säännöstö, jolla ylläpidetään yksinoikeusjärjestelmää, rajoittaa SEUT 56 artiklassa suojattua palvelujen tarjoamisen vapautta ja SEUT 49 artiklan mukaista sijoittautumisvapautta.¹ Tällöin on erikseen tutkittava, voiko tällainen rajoitus olla sallittu poikkeustoimenpiteinä SEUT 51 ja SEUT 52 artiklassa, joita sovelletaan myös palvelujen tarjoamisen vapautteen SEUT 62 artiklan nojalla. Mainituissa artikloissa nimenomaisesti mainittujen yleisen järjestyksen tai turvallisuuden ja kansanterveyden ohella EU-tuomioistuimen oikeuskäytännössä poikkeusten alaa on laajennettu siten, että rajoitus voi olla oikeutettu myös yleistä etua koskevista pakottavista syistä. EU-tuomioistuin totesi ns. *Schindler*-tapauksessa, että vaikka kansallinen lainsäädäntö muodostaa esteen palveluiden tarjoamisen vapaudelle, jäsenvaltiolla on oikeus antaa yksinoikeus julkisoikeudelliselle yksikölle ”ihmisten pelihimon rajoittamiseksi, rikollisuuden torjumiseksi ja huijausten estämiseksi”, eikä mainittua lainsäädäntöä voitu pitää suhteellisuusperiaatteen vastaisena alalla johon liittyy erilaisia moraalikäsityksiä, johon liittyy tarve torjua peliriippuvuutta sekä jäsenvaltioissa yleiseen järjestykseen ja rikollisuuden torjuntaan liittyviä tavoitteita.¹

2.2 Rahapeliin rajoittamisen oikeudelliset reunaehdot

EU-tuomioistuimen nyt jo vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan rahapelitoimintaan kohdistuvat rajoitukset voivat olla oikeutettuja yleistä etua koskevista pakottavista syistä, kuten kuluttajansuoja, petosten ehkäisy sekä sen torjunta, että kansalaisia houkutellaan tuhlaamaan liiallisesti pelitoimintaan.² *Rahapelimonopolin on toimittava tavalla, joka turvaa edellä mainittujen tavoitteiden toteuttamisen*.³ EU-tuomioistuimen mukaan kansallinen lainsäädäntö, jolla kielletään rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla keräämästä, hyväksymästä, kirjaamasta tai välittämästä erityisesti urheilutapahumiin liittyviä vetoja, jollei tähän ole saatu kyseessä olevan jäsenvaltion myöntämää toimilupaa tai lupaa, muodosti rajoituksen sijoittautumisvapaudelle ja palvelujen tarjoamisen vapaudelle, mutta poikkeusäännökset saattoivat soveltua. Kansallisen tuomioistuimen tuli tutkia, voidaanko tällaisella lainsäädännöllä sen *konkreettiset soveltamistavat* huomioon ottaen todella *saavuttaa tavoitteet*, joilla sitä perustellaan, ja että sillä asetetut rajoitukset eivät ole näihin tavoitteisiin nähden suhteettomia toimenpiteitä.

EU-tuomioistuin on linjannut perusteet ja edellytykset, joiden nojalla rahapelipalvelujen tarjoamisen vapaudesta voidaan kansallisessa lainsäädännössä poiketa. Jotta näin on, *rahapelipalveluiden tarjoamista koskevien rajoitusten tulee täyttää kumulatiivisesti neljä edellytystä*:

1. ne johtuvat yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä;
2. niiden on oltava omiaan takaamaan niillä tavoiteltavan päämäärän toteuttaminen;
3. ne eivät saa puuttua palvelun tarjoamisen perusvapauteen enempää kuin on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi; ja

¹ Asia C-275/92, *Schindler*, EU-tuomioistuimen tuomio 24.3.1994. Ks. esim. asia C-470/11, *Garkalns*, EU:C:2012:505, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

² Ks. myös *Carmen Media Group*, EU:C:2010:505, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

³ Asia C-243/01, *Gambelli*, EU-tuomioistuimen tuomio 6.11.2003.

4. niitä on sovellettava ilman syrjintää.⁴

EU-tuomioistuimen linjauksia voidaan pitää kohtuullisen sallivina rahapelimonopoleille, sillä periaatteessa rahapelien valvonta voitaisiin järjestää monopolien ohella myös esimerkiksi siten, että useammalle toimijalle annetaan tiettyjen ehtojen täyttymiseen kytketty toimilupa, joiden noudattamista viranomaisen valvoo. Rahapelien erityisen luonteen sekä jäsenvaltioiden erilaisten kulttuurien ja perinteiden vuoksi jäsenvaltioilla on kuitenkin harkintavaltaa rahapelien sääntelemisen suhteen. EU-jäsenvaltioiden sääntelymallit poikkeavat merkittävästi toisistaan, eikä rahapelialaa ei ole yhdenmukaistettu lainsäädännön harmonisoinnilla. Näin ollen jäsenvaltiot voivat arvioida omien arvovalintojensa mukaisesti, mitä vaatimuksia kyseisten intressien suojaamiseksi on asetettava. Samalla EU-oikeus edellyttää, että jäsenvaltioiden tulee määritellä täsmällisesti tavoiteltu suojan taso ja suojelutoimenpiteiden on sekä lain että käytännön toiminnan ja valvonnan tasolla täytettävä tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset.⁵

EU-tuomioistuimen linjausten perusteella jäsenvaltiot voivat pyrkiä näiden oikeutettujen intressien suojaamiseen esimerkiksi myöntämällä yksinoikeuksia tai antamalla yksinoikeus lainsäädännöllä vain yhdelle toimijalle, kuten Suomessa.⁶ Rajoitusten on kuitenkin oltava syrjimättömiä ja oikeasuhteisia. Niiden on oltava omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttaminen, eivätkä ne saa rajoittavuudeltaan ylittää sitä, mikä on välttämätöntä tämän kannalta.⁷ Asetettuihin tavoitteisiin on vastattava johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla. Tuomioistuin on täsmentänyt, että julkisen vallan tiukassa ja tehokkaassa valvonnassa oleva yksinoikeusjärjestelmä voi olla tehokas keino hallita rahapeleihin liittyviä vaaroja. Euroopan unionin tuomioistuin ei ole myöskään sulkenut pois rahapelialan ”valvotun kasvun politiikkaa”, vaikka kansallisen järjestelmän tavoitteena olisi rajoittaa pelimahdollisuuksia. Sinänsä voi syntyä ristiriita, jos saman organisaation tehtävänä on sekä oman myynnin edistäminen että sen rajoittaminen. Oikeuskäytännön perusteella tällainen politiikka voi olla johdonmukainen sen tavoitteen kanssa, joka koskee luvattomia tai kiellettyjä pelejä pelaavien ja vetoja lyövien pelaajien houkuttelemista luvallisen ja säännellyn toiminnan piiriin. Kanavoinnilla edistetään ”haitattomia” tai ”vähän haitallisia” pelejä ja pelaamistapoja ja torjutaan ”selvästi haitallisia” pelejä ja pelaamistapoja.⁸ Tämän tavoitteen saavuttamiseksi luvan saaneen toimijan tai toimijoiden on muodostettava ”luotettava mutta samanaikaisesti houkutteleva vaihtoehto” kielletylle toiminnalle, mikä itsessään voi merkitä laajan pelivalikoiman tarjoamista, tietynlaajuista mainontaa ja turvautumista uusiin jakeluteknikoihin. Mikäli jäsenvaltio kuitenkin harjoittaa rahapelitoiminnan *voimakasta laajentamispolitiikkaa esimerkiksi yllyttämällä ja rohkaisemalla liiallisesti kuluttajia osallistumaan rahapeleihin*, rahapelitoimintaa ei voida katsoa harjoitettavan johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti.⁹

EU-tuomioistuimen mukaan rahapeleistä saatavien tuottojen käyttäminen yleishyödyllisen tai yleisen edun mukaisen toiminnan rahoittamiseen ei voi olla rajoittavan politiikan syy, mutta se voi olla sen ”suotuisa liitännäisseuraus”¹⁰. Varojen kerääminen ei toisin sanoen voi olla rajoittavan politiikan pääasiallinen tarkoitus.¹¹ Mikäli jäsenvaltion toteuttama toimenpide käsittää rahapelien yksinoikeuden myöntämisen pelien pelattavana pitämiseen yhdelle toimijalle, oikeuskäytännön mukaan sen käyttöönottoon on liityttävä sellaisten oikeussääntöjen antaminen, joilla voidaan taata, että kyseinen

⁴ Ks. Gambelli, tuomion kohta 65.

⁵ Ks. esim. asia C-42/07, Liga Portuguesa, ja asia C-156/13, Digibet Ltd ym.

⁶ Ks. esim. asia C-463/13, Stanley International Betting ym.

⁷ Ks. esim. asia C-124/97, Läärä, asia C-258/08, Ladbrokes, ja asia C-156/13, Digibet Ltd ym.; HE 132/2016 vp s. 19.

⁸ Vrt. HE 132/2016 vp s. 19.

⁹ Ks. erityisesti yhdistetyt asiat C338/04, C359/04 ja C360/04, Placanica ym., ja yhdistetyt asiat C-316/07, C-7-C-360/07, C-409/07 ja C410/07, Stoss ym.; HE 132/2016 vp s. 8.

¹⁰ Ks. esim. asia C-275/92, Schindler, ja asia C-67/98, Zenatti.

¹¹ Ks. esim. yhdistetyt asiat C 338/04, C 359/04 ja C 360/04, Placanica ym., ja yhdistetyt asiat C-316/07, C-358/07-C-360/07, C-409/07 ja C-410/07, Stoss ym.; HE 132/2016 vp s. 19.

monopolin haltija kykenee tosiasiallisesti tavoittelevaan johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti haluttua päämäärää siihen määrällisesti oikein mitoitettulla ja laadullisesti sitä varten muokatulla tarjonnalla, jota viranomaiset valvovat tiukasti.¹²

Olennaista merkitystä on paitsi rahapelejä koskevalla kansallisella lainsäädännöllä, myös *alalla tosiasiassa noudatettavilla käytännöillä*. Toisin sanoen, vaikka lainsäädännön tasolla asia vaikuttaisi olevan kunnossa, näin ei ole, mikäli järjestelmä ei käytännössä toimi tavoitteidensa mukaisesti. Syynä tähän voisi olla esimerkiksi se, ettei järjestelmä todellisuudessa aja julkilausuttuja tavoitteita tai että toiminta käytännössä poikkeaa asetetuista tavoitteista esimerkiksi siitä syystä, että pelimonopoli painottaa liikaa taloudellista menestystä pelihaittojen kustannuksella. Yksinoikeusjärjestelmä ei ole sinällään EU-oikeuden vastainen. Jotta monopoli on sallittu, jäsenvaltion tulee kyetä osoittamaan, että kansallinen järjestelmä ehkäisee ja vähentää rahapelihaittoja *tehokkaasti*.

3. Hallituksen esityksen arviointia

Kuten hallituksen esityksessäkin todetaan (s. 51), tehokas rahapelihaittojen ehkäisy vaatii samanklaisia toisiaan tukevia toimia, eikä voimassa oleva lainsäädäntö ole kaikilta osin ole ollut riittävää tavoitteen saavuttamiseksi. Kansallisen rahapelijärjestelmän tulee oikeuskäytännön mukaisesti turvata asetettujen tavoitteiden saavuttaminen johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla.

Rahapelihaittojen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi arpajaislain säännöksiä muutettaisiin muun ohella seuraavasti:

- Pakollisesta tunnistautumista muutettaisiin siten, että pakollinen tunnistautuminen koskisi jatkossa kaikkea rahapelaamista. Pakolliseen tunnistautumiseen siirryttäisiin vaiheittain siten kuin esityksestä tarkemmin ilmenee.
- Arpajaislakiin ehdotetaan lisättäväksi täsmentävä säännös raha-automaattien sijoittelusta pelaamista koskevaa valvontaa varten sekä säännökset pelipisteisiin sijoitettujen raha-automaattien omavalvonnasta.
- Pelikasinoa koskevia arpajaislain säännöksiä pääsyn estämisestä ja pelaamisen rajoittamisesta täsmennettäisiin siten, että sisäänpääsyä koskeva kieltä tai pelaamisen rajoitus voitaisiin asettaa myös toistaiseksi voimassa olevana. Lisäksi tarkennettaisiin säännöksiä Veikkaus Oy:n henkilökuntaan kuuluvan oikeudesta poistaa henkilö pelikasinosta. Säännökset ulotettaisiin koskemaan myös erityisiä pelisaleja.
- Arpajaislakiin lisättäisiin säännökset Veikkaus Oy:n peli- ja pelaajadatan käsittelystä rahapelihaittojen seurannassa ja arvioinnissa ja rahapelihaittoja koskevassa tutkimuksessa.
- Arpajaislaissa säädettäisiin Veikkaus Oy:n oikeudesta ja velvollisuudesta käsitellä peli- ja pelaajadataa rahapelikäyttäjien seuraamiseksi ja haitalliseen rahapelaamiseen liittyvien toimenpiteiden mahdollistamiseksi. Arpajaislakiin sisältyviä Veikkaus Oy:n tiedonantovelvollisuuksia täsmennettäisiin viranomaisten tiedonsaannin varmistamiseksi.
- Veikkaus Oy:n rahapelien markkinointia koskevia säännöksiä muutettaisiin lisäämällä arpajaislain täsmentäviä säännöksiä rahapelien kielletystä markkinoinnista, markkinoinnissa kielletyksi katsottavista keinoista ja tavoista, säännöksiä markkinoinnin yhteydessä annettavista tiedoista sekä säännökset suoramarkkinointikielloista. Rahapelien sallitun markkinoinnin nykyisen sääntelyn lähtökohtana on rahapelaamisen ohjaaminen arpajaislailla säänneltyyn Veikkaus Oy:n toimintaan. Tätä periaatetta ehdotetaan täydennettäväksi periaatteella ohjata pelaamista vähemmän haittoja aiheuttavaan pelaamiseen. Markkinoinnin

¹² Ks. muun muassa yhdistetyt asiat C-316/07, C358/07–C-360/07, C-409/07 ja C-410/07, Stoss ym., asia C-212/08, Zeturf, sekä yhdistetyt asiat C-186/11 ja C-209/11, Stanleybet International Ltd ym.; HE 132/2016 vp s. 18.

tulisi lisäksi olla välttämätöntä rahapelaamisen ohjaamiseksi ja määrältään, laajuudeltaan, näkyvyydeltään ja toistuvuudeltaan maltillista.

- Yksinoikeusjärjestelmän kanavointikyvyn tukemiseksi markkinointia koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että eräiden sellaisten Veikkaus Oy:n rahapelien markkinointi, joiden markkinointi on tällä hetkellä kokonaan kielletty, olisi jatkossa sallittua markkinointia koskevien täsmennettyjen rajoitusten puitteissa.
- Rahapelihaittojen torjunnan tehostamiseksi ja yksinoikeusjärjestelmän toimintaedellytysten tukemiseksi arpajaislakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset yksinoikeusjärjestelmän ulkopuoliseen rahapelaamiseen liittyvän maksuliikenteen estämisestä. Pankkien ja muiden maksupalveluntarjoajien tulisi estää rahapelaamiseen liittyvä maksuliikenne niin sanotulle estolistalle asetettujen rahapeliyhtiöiden osalta. Estolistalle asetettaisiin ne rahapeliyhtiöt, jotka markkinoivat arpajaislain vastaisesti ja joiden osalta Poliisihallitus olisi tehnyt rahapelien toimeenpanoa koskevan kieltopäätöksen.
- Lisäksi arpajaislakiin lisättäisiin säännökset, jotka mahdollistaisivat Veikkaus Oy:n liiketoiminnan kehittämisen rahapelien toimeenpanosta yritysten väliseen liiketoimintaan. Yritysten välisellä liiketoiminnalla voitaisiin tukea Veikkaus Oy:n toimintaedellytyksiä yksinoikeusjärjestelmän kanavointikyvyn vahvistamiseksi. Ehdotettujen säännösten mukaan Veikkaus Oy voisi valtioneuvoston kanslian luvalla perustaa yritysten välistä liiketoimintaa varten tytäryhtiön. Tytäryhtiöllä ei olisi oikeutta toimeenpanna rahapelejä. Sääntelyssä ja yritysten välisen liiketoiminnan käytännön toteutuksessa huomioitaisiin EU:n sisämarkkinaoikeuden sekä kilpailu- ja valtiontukisääntelyn asettamat oikeudelliset reunaehdot muun muassa varmistamalla Veikkaus Oy:n ja perustettavan tytäryhtiön välisten taloudellisten suhteiden markkinaehtoisuus.

Menemättä yksityiskohtiin pidän ehdotettuja muutoksia järkevinä ja hyödyllisinä keinoina ongelmapelaamisen estämiseksi. Näen, että esitys parantaa Suomessa vallitsevan yksinoikeusjärjestelmän tehoa, siten kuin EU-oikeudellisesti on myös edellytettävä.

Rahapelaamiseen liittyvien haittojen torjunnan tehostamisen lisäksi esityksen tavoitteena on rahapelaamiseen kohdistuvan kysynnän ohjaaminen arpajaislailla säänneltyyn tarjontaan, mitä voidaan sinänsä pitää EU-oikeudellisesti hyväksyttävänä.

Hallituksen esitys sisältää perustettavan uuden yhtiön osalta asianmukaisen kilpailuoikeudellisen analyysin määräävän aseman väärinkäyttöä koskevasta SEUT 102 artiklasta, valtion kilpailua rajoittavaa toimintaa koskevasta SEUT 106 artiklasta ja kiellettyjä valtiontukia koskevasta SEUT 107 artiklasta. En näe, että Veikkaus Oy:n yritysten väliseen liiketoimintaan keskittyvän yhtiön perustamiseen liittyisi kilpailuoikeudellisia ongelmia.

Kuten hallituksen esityksestä ilmenee (s. 57), nyt esitetty lainsäädäntö tulisi toteutuessaan johtamaan Veikkauksen toiminnasta valtiolle kertyvien tulojen vähenemiseen. Tämä näkyisi haitallisesti niillä aloilla, joihin Veikkauksen voittovaroja on ohjattu, kuten tieteessä, taiteessa ja nuorisotyössä. Katson, että nykyiseen rahoitusmalliin liittyvä vinouma tulisi korjata siten, että mainittujen ja muiden Veikkauksen voittovaroja saavien alojen rahoitus siirrettäisiin valtion yleiseen budjettiin ja vastaavasti Veikkauksen voittovarot ohjattaisiin valtion yleiselle tulopuolelle, kuten menetellään muidenkin valtionyhtiöiden osalta. Näin vältettäisiin se epäsuotuisa seuraus, että peliriippuvuudesta aiheutuvien haittojen vähentämiseksi tarpeelliset toimenpiteet koituvat erityisesti em. alojen haitaksi.

Espoossa 12. päivänä lokakuuta 2021

Petri Kuoppamäki
Professori, OTT